

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ
ÎN CHEIERE

Ședința publică din 20 martie 2014

Președinte	Coșman Gheorghina
Judecător	Ciută Eugenia
Grefier	Mîndrilă Doina

Pe rol, se află judecarea apelului formulat de reclamantii R.R. ș.a., toți cu domiciliul ales la Cabinetul Avocațial „T.”, cu sediul în..., în contradictoriu cu pârâțul intimat Inspectoratul Școlar Județean Botoșani, cu sediul în..., împotriva sentinței civile nr. 1292 din 26.09.2013 pronunțată de Tribunalul Botoșani – Secția I Civilă, în dosarul nr. 2493/40/2013.

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns avocat T.V., în calitate de reprezentant al reclamantilor apelanți, lipsă fiind părțile.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefier, după care instanța, în temeiul prevederilor art. 482 din Noul Cod de procedură civilă, raportat la art. 238 alin. 1, estimează durata judecății acestei căi de atac la aproximativ 6 luni.

Totodată instanța dă cuvântul la dezbateri referitor la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la aplicarea în timp a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 284/2010 și a încălcării art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului în condițiile în care creanța este definitiv stabilită în integralitatea sa printr-o sumă globală prevăzută în contractul de muncă, sumă ce reprezintă prețul activității de implementare a proiectului.

Reprezentantul reclamantilor apelanți, avocat T.V., arată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 519 Cod procedură civilă pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, având în vedere că în această problemă de drept nu există o statuare a Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici un recurs în interesul legii pronunțat de Înalta Curte de Casație și Justiție, existând deja o contradictorialitate de hotărâri pronunțate la nivelul instanțelor de fond, ba chiar și la nivelul curților de apel solicitând sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA,

Din lipsă de timp pentru deliberare,

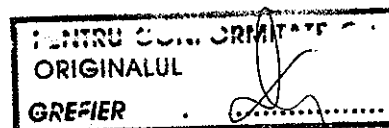
DISPUNE:

Amână pronunțarea pentru data de 27 martie 2014, ora 13,00.
Pronunțată în ședința publică din 20 martie 2014.

Președinte,

Judecători,

Grefier,

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL SUCEAVA
SECȚIA I CIVILĂ

ÎN C H E I E R E

Ședința publică din 27 martie 2014

Președinte	Coșman Gheorghina
Judecător	Ciută Eugenia
Grefier	Mîndrilă Doina

Pe rol, se află judecarea apelului declarat de reclamantii R.R. ș.a., toți cu domiciliul ales la Cabinetul Avocațial „T.”, cu sediul în., în contradictoriu cu pârâțul intimat Inspectoratul Școlar Județean Botoșani, cu sediul în., împotriva sentinței civile nr. 1292 din 26.09.2013 pronunțată de Tribunalul Botoșani – Secția I Civilă, în dosarul nr. 2493/40/2013.

Dezbaterile asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept au avut loc în ședința publică din data de 20 martie 2014, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, redactată separat, care face parte integrantă din prezenta încheiere, când instanța din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru azi, 27 martie 2014.

După deliberare,

I N S T A N Ț A,

Analizând lucrările dosarului,

I. A. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1: De lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 34 alin. 1 corelat cu art. 34 alin. 7 din Legea 284/2010 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât din cuprinsul textului de lege anterior menționat nu rezultă cu claritate dacă acesta se aplică și în ceea ce privește drepturile salariale ale personalului angajat în baza contractelor de finanțare în derulare, încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 284/2010.

Problema de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, astfel cum rezultă din extrasul portal ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept - Informații referitoare la dosare și ședințele de judecată, atașat prezentei încheieri.

Problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate azi, 27.03.2014, conform extraselor portal ÎCCJ, atașate prezentei încheieri.

I. B. Constată inadmisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la problema încălcării art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului în condițiile în care creanța este definitiv stabilită în integralitatea ei printr-o sumă globală prevăzută în clauza contractuală din contractele de muncă, sumă care reprezintă prețul activității de implementare a proiectului. Curtea apreciază că în ceea ce privește această chestiune de drept nu sunt întrunite dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă întrucât chestiunea de drept nu este nouă, asupra acesteia statuând chiar CEDO prin hotărârile pronunțate în cauzele Lelas contra

Croației din 20 mai 2010, Bahceyaka contra Turciei din 13.07.2006, Vilho Eskelinen contra Finlandei din 19.04.2007.

II. Prin acțiunea ce face obiectul dosarului nr. 2493/40/2013 petenții R.R. ș.a., toți cu domiciliul ales la Cabinetul Avocațial „T.”, au solicitat, în contradictoriu cu Inspectoratul Școlar Județean Botoșani anularea deciziilor nr. 60/20.02.2013, 83/20.02.2013, 51/20.02.2013, 52/20.02.2013, 59/20.02.2013, 54/20.02.2013, 57/20.02.2013, 90/20.02.2013, 61/20.02.2013, 85/20.02.2013, 62/20.02.2013, 86/20.02.2013, 56/20.02.2013, 55/20.02.2013, de modificare unilaterală a contractelor individuale de muncă pentru proiectul POSDRU/87/1.3/S/57406 „Competenta, profesionalism și dimensiune europeană prin integrarea TIC în actul educațional”, ca fiind nelegale și netemeinice; restituirea sumelor enumerate, așa cum rezultă din anexe, acestea fiind reținute în mod nelegal de către pârât, în baza deciziilor menționate mai sus; plata cheltuielilor de judecată.

În fapt, reclamantii au arătat că sunt angajați ai Inspectoratului Școlar Județean Botoșani, având încheiate contracte de muncă pe perioadă determinată, în cadrul proiectului POSDRU/87/1.3/S/57406 „Competenta, profesionalism și dimensiune europeană prin integrarea TIC în actul educațional”.

În data de 20.02.2013, angajatorul Inspectoratul Școlar Județean Botoșani a emis deciziile nr. 60/20.02.2013, 83/20.02.2013, 51/20.02.2013, 52/20.02.2013, 59/20.02.2013, 54/20.02.2013, 57/20.02.2013, 90/20.02.2013, 61/20.02.2013, 85/20.02.2013, 62/20.02.2013, 86/20.02.2013, 56/20.02.2013, 55/20.02.2013, care, deși nu poartă denumirea expresă, modifică, în mod unilateral, contractele de muncă, afectând în acest sens dreptul reclamantilor la salarizare, în sensul reducerii acesteia.

Reclamantii au apreciat că deciziile emise de Inspectoratul Școlar Județean Botoșani sunt lovite de nulitate absolută deoarece nu sunt motivate de fapt și de drept, dar și pentru că nu se pot emite retroactiv, adică în 2013 pentru plata diferențelor dintre salariile cuvenite și cele efectiv încasate începând cu data de 01.02.2012.

Deciziile au fost întocmite având în vedere art.34 din Legea nr.284/28.12.2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și Ordinul MECS nr. 4666/20.07.2011 pentru aprobarea Regulamentului privind plata drepturilor salariale pentru personalul nominalizat în echipele de proiecte finanțate din fonduri comunitare.

Însă legea este valabilă numai pentru cei care încheie contracte de finanțare și respectiv contracte de muncă, după intrarea în vigoare a legii.

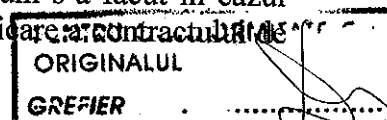
Proiectele finanțate și încheiate trebuiesc respectate așa cum au fost aprobate de OIPOS DRU. La data intrării în vigoare a Legii nr.284/28.12.2010, reclamantii au arătat că aveau aprobat contractul de finanțare, așa cum reiese din contractele de muncă încheiate cu Inspectoratul Școlar Județean Botoșani, exact așa cum a fost prevăzut bugetul aprobat de OIPOS DRU în POSDRU/87/1.3/S/57406 „Competenta, profesionalism și dimensiune europeană prin integrarea TIC în actul educațional”.

AMPOS DRU nu a comunicat niciodată ISJ Botoșani o adresă oficială sau neoficială prin care să anunțe că modifică bugetul proiectului.

Deciziile contestate nu conțin motivele de drept care ar justifica modificarea unilaterală a contractelor individuale de muncă, fiind întemeiate, în mod generic pe art.34 din Legea nr.284/28.12.2010 și Ordinul MECS nr. 4666/20.07.2011, dar nu au precizat că se aplică pentru contracte de finanțare încheiate începând cu data intrării în vigoare a legii, așa cum va fi aprobată salarizarea în proiect, doar cu un spor la salariul de bază, ceea ce este total nelegal în cazul reclamantilor.

Mai mult, angajatorul recunoaște prin temeiul invocat în decizie că se află în fața unei modificări unilaterale a contractelor individuale de muncă, modificare ce este permisă angajatorului doar ca o excepție și nu ca o facultate generală.

Modificarea unui contract de muncă se face prin act adițional la contractul individual de muncă, semnat de ambele părți, de comun acord și nu prin decizie așa cum s-a făcut în cazul reclamantilor, simpla decizie comunicată neîndeplinind condițiile de modificare a contractului de muncă.

Angajatorul a procedat la reținerea fără drept a sumelor de bani (drepturi bănești rezultate pentru munca prestată în baza contractului de muncă pe perioadă determinată, încheiat cu angajatorul, Inspectoratul Școlar Județean Botoșani), nerespectând contractele individuale de muncă încheiate, cu toate că salariații au prestat munca în afara orelor de program, au depus în termen fișele individuale de pontaj precum și rapoartele individuale de pontaj, pentru a duce la îndeplinire și respecta prevederile menționate în contractual de muncă și respectiv au respectat graficul de activități așa cum era prevăzut în proiect.

Angajatorul a procedat la reținerea unor sume de bani, așa cum rezultă din tabelul anexat la cererea de chemare în judecată, însă nu există un titlu executoriu, în sensul unei hotărâri judecătorești sau a unei decizii de imputare, în baza căreia să se opereze reținerea salarială.

În drept, reclamantii au invocat sub acest aspect art.41 alin. 1 și alin.2 din Codul muncii și art.274 din Codul de procedură civilă.

Reclamanții au apreciat și că, în mod total nelegal, a fost trimisă către Inspectoratul Școlar Județean Botoșani adresa nr.151/06.03/2012 a MECS - Unitatea de implementare a proiectelor finanțate din fonduri structurale prin care se aduce la cunoștință faptul că prin adresa AMPOSDRU nr. E88362/CR/02.03.2012, care stipulează, textual „salarizarea personalului bugetar din unitățile de învățământ nominalizat în echipele de proiecte se face potrivit art.34 din Legea cadru nr.284/2010 „inclusiv pentru contracte finanțate semnate înainte de apariția Legii-cadru.

AMPOSDRU București a opinat că este o adresă internă a MECS și nu este aplicabilă în contractul lor de finanțare ci este valabilă pentru contractele de finanțare semnate începând cu luna ianuarie 2011 (cu mențiunea că și bugetul pentru salarii se face în funcție de prevederile Legii nr.284/2010 și va fi alocat cu fonduri pentru a se beneficia de o majorare a salariului de baza cu până la 75%).

Inspectoratul Școlar Județean Botoșani a dat curs acestei adrese nr.151/06.03.2013 a MECS, fără a ține cont că acesta este doar un punct de vedere și nu un temei de drept.

Executarea contractului individual de muncă este guvernată de principiul stabilității în muncă, modificarea și încetarea lui pot interveni numai în condițiile prevăzute de lege.

Conform deciziei nr.673/2007 a Curții Constituționale, cu referire la contractual individual de muncă, s-a reținut că acesta nu este un act de administrare unilateral al angajatorului, ci o convenție bilaterală, exprimând manifestarea acordului de voință al celor două părți ale raportului juridic de muncă, angajator și salariat. Interesul legitim legat de stabilirea raporturilor de muncă impune ca modificarea contractului individual de muncă să se facă în aceleași condiții în care acesta a fost încheiat, respectiv prin acordul ambelor părți.

Conform contractului de finanțare nr. E 7394 în baza căruia se desfășoară Proiectul POSDRU „Competența, profesionalism și dimensiune europeană prin integrarea TIC în actul educațional”, cu număr de identificare POSDRU/87/1.3/S/57406, ce a stat la baza întocmirii contractelor de muncă, acesta a fost încheiat la data de 13.09.2010, anterior intrării în vigoare a Legii nr.284/2010, așa încât rezultă foarte clar faptul că art.34 alin.1 din această lege nu poate fi aplicat în cazul reclamanților.

Prin sentința civilă nr. 1292 din 26.09.2013 pronunțată de Tribunalul Botoșani s-a respins ca nefondată acțiunea formulată de reclamanți, instanța apreciind că potrivit preambulului său, contractului de finanțare POSDRU /87/1.3/S/57406 (f.17) - în considerarea căruia au fost încheiate contractele individuale de muncă dintre reclamanți și pârât - îi sunt aplicabile și actele normative naționale referitoare la instrumentele structurale, inclusiv Ordinul comun MMFES/MEF nr. 3/185/2008 care la art. 1 alin.1 lit. a definește *fondurile publice* ca fiind „sume alocate din bugetele prevăzute la art. 1 alin.2 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice”, lit. i a acestui text de lege stabilind acest caracter și pentru *bugetul „fondurilor externe nerambursabile”*.

În acest context, contrar susținerii reclamanților, tribunalul constată că deciziile contestate sunt motivate în drept, în mod corect, pe dispozițiile art. 34 din Legea 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, alin.1 al acestui articol prevăzând că:

„(1) Personalul din autoritățile administrației publice centrale, din structurile din subordinea autorităților administrației publice centrale și din structurile publice locale,

nominalizat în echipele de proiecte finanțate din fonduri comunitare nerambursabile postaderare, precum și din împrumuturi externe contractate sau garantate de stat rambursabile sau nerambursabile, beneficiază de la data intrării în vigoare a prezentei legi de o majorare a salariului de bază cu până la 75%, iar începând cu 1 ianuarie 2011, în locul majorării de până la 75%, de o majorare de până la 25 de clase de salarizare suplimentare aplicată la salariul de bază lunar, proporțional cu timpul efectiv alocat realizării activităților pentru fiecare proiect, indiferent de numărul de proiecte în care este implicat, fără a depăși durata maximă a timpului de lucru prevăzută de normele legale în vigoare și fără a depăși în total numărul maxim de clase de salarizare prevăzut la art. 10 alin. (2).”

Alin.7 al art. 34 din Legea 284/2010 prevede într-adevăr că:

„(7) Procentul de majorare salarială prevăzut la alin. (1) se acordă de la data semnării contractului/acordului/ordinului de finanțare de către părțile contractante, respectiv instituția beneficiară și autoritatea finanțatoare, de la data intrării în vigoare a prezentului articol.”

Însă, contrar aprecierii reclamanților, aceasta nu înseamnă că alin.1 nu s-ar putea aplica de la data de 1 ianuarie 2011 și în cazul contractelor de finanțare și contractelor de muncă semnate înainte de această dată, întrucât principiile neretroactivității legii civile noi și aplicării imediate a legii civile noi determină reglementarea de către legea nouă a efectelor produse de o situație juridică doar după intrarea în vigoare a legii.

În acest sens, prin decizia nr. 458 din 2 decembrie 2003, ca și prin decizia nr. 784 din 3 iunie 2010 – Curtea Constituțională a statuat că” *o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să refuze supraviețuirea legii vechi și să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei propriu de aplicare*”.

Așadar, împrejurarea că, prin deciziile contestate, pârâțul a hotărât aplicarea disp. art. 34 din Legea nr. 284/2010 începând cu data de 1.02.2012 nu poate fi considerată o aplicare retroactivă a acestei legi, întrucât perioada în care pârâțul a dat eficiență acestei modalități de salarizare a reclamanților prevăzută de Legea 284/2010 se situează după data intrării ei în vigoare.

Nici faptul că deciziile contestate au fost emise în anul 2013, cu aplicare de la 1.02.2012 nu este de natură să atragă nelegalitatea lor, întrucât măsura aplicării noii modalități de stabilire a salariilor reclamanților este prevăzută de lege și nu constituie o măsură unilaterală dispusă de pârât.

În acest sens, prin decizia nr.1601 din 9 decembrie 2010, Curtea Constituțională a subliniat că: „...acest personal este plătit din fonduri publice, ceea ce înseamnă că aceste contracte individuale de muncă și decizii de numire prin care este consfințit salariul/indemnizația/solda sunt încheiate sau emise cu respectarea și în temeiul prevederilor legii în vigoare la acel moment. Prin urmare, toate aceste acte juridice sunt subsecvente legii și se supun acesteia; prevederile lor nu au existență de sine stătătoare, ci sunt guvernate de lege, angajatorul acționând în baza și temeiul legii, neavând o putere discreționară în stabilirea drepturilor salariale.”

Din acest motiv, nu pot fi reținute nici apărările formulate de reclamanți în sensul încălcării de pârât a disp. art. 41 și urm. din Codul muncii – privind interdicția modificării unilaterale a contractelor individuale de muncă – întrucât aplicarea dispozițiilor legale arătate a fost cea care a avut consecința diminuării salariilor reclamanților și nu voința unilaterală a angajatorului. Or, în acest context factic, nu este incidentă decizia nr.673/2007 a Curții Constituționale, întrucât aceasta se referă la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989.

Așadar, în cauză este vorba despre salarii plătite reclamanților din fonduri publice – conform contractului de finanțare și contractelor individuale de muncă – ceea ce permite legiuitorului să intervină în anumite condiții asupra modului de gestionare a acestor fonduri, astfel cum a reținut și Curtea Constituțională prin mai multe decizii – nr. 289/2005, nr. 339/2005, nr. 108/2006, nr. 706/2007, 74/2006:

„Drepturile salariale ale personalului autorităților și instituțiilor publice, inclusiv drepturile suplimentare, sunt stabilite prin lege. Or, în virtutea acestei atribuții, legiuitorul poate ca, în funcție de modificarea resurselor bugetare, să intervină asupra criteriilor de acordare și cuantumurilor valorice ale unor drepturi, să anuleze ori să suspende vremelnic acordarea unora dintre drepturile prevăzute.”

Drept urmare, nu se poate reține că diminuarea salariilor reclamanților ar fi consecința reținerii de către angajator a unor sume din salarii fără a deține titluri executorii și nici că dispozițiile art. 34 din Legea 284/2010 nu s-ar aplica reclamanților. Aceasta întrucât conform art. 1 și 2 din lege, aceasta se aplică întregului personal din sector bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, context în care Legea nr. 63/2011 stabilește mecanismul de principiu pentru stabilirea salariilor personalului didactic, fără a prevedea însă în mod expres inaplicabilitatea pentru această categorie de personal bugetar a dispozițiilor art. 34 din Legea 284/2010.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel reclamanții criticând hotărârea și sub aspectul aplicării greșite a art. 34 alin. 1 din Legea 284/2010 asupra unui drept câștigat în baza unui contract încheiat anterior intrării în vigoare a acestei legi apreciind că reprezintă o privare de proprietate contrară dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional CEDO și o încălcare a principiului neretroactivității legii prevăzut de art. 15 din Constituție.

Susțin apelanții că faptul că plata creanței a fost eșalonată lunar nu justifică aplicarea legii noi asupra plăților lunare de după intrarea în vigoare a acestei legi din moment ce creanța lor s-a născut în integralitatea ei anterior intrării în vigoare a acestui act normativ. Creanța fiind definitiv stabilită în integralitatea ei prin suma prevăzută în clauza contractuală susmenționată anterior intrării în vigoare a Legii nr. 284/2010, această sumă nu mai poate fi redusă ulterior pentru plățile făcute după intrarea în vigoare a legii noi.

Mai susțin apelanții că și din dispozițiile alin. 7 al art. 34 din Lege nr. 284/2010 rezultă că legea nouă se aplică doar contractelor de finanțare încheiate ulterior intrării în vigoare a acestei legi.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Prin cererea adresată instanței la termenul din 27.02.2014 reclamanții au solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind aplicarea în timp a dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 284/2010. În argumentarea acestei solicitări s-a arătat că aplicarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 284/2010 asupra contractelor de finanțare încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 284/2010 și asupra contractelor de muncă încheiate de echipa de management al proiectului în temeiul art. 17 din contractul de finanțare constituie o încălcare a principiului neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. 2 din Constituția României. În acest sens sunt și dispozițiile art. 102 alin. 1 din Legea nr. 71/2011 precum și punctul de vedere adoptat de Guvernul României prin Memorandumul din data de 23.12.2013.

Totodată au solicitat și o dezlegare în drept în privința încălcării art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la CEDO în condițiile în care apreciază că au o creanță definitiv stabilită în integralitatea ei printr-o sumă globală prevăzută în clauza contractuală de la lit. J din contractele de muncă, sumă care reprezintă prețul activității de implementare a proiectului.

Intimatul Inspectoratul Școlar Județean Botoșani nu și-a delegat reprezentant în instanță și nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la dezlegarea problemelor de drept în discuție.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Norma de drept intern ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție este cea cuprinsă în art. 34 alin. 1 din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și care are următorul cuprins:

„Personalul din autoritățile administrației publice centrale, din structurile din subordinea autorităților administrației publice centrale și din instituțiile publice locale, nominalizat în echipele de proiecte finanțate din fonduri comunitare nerambursabile, precum și din

împrumuturi externe contractate sau garantate de stat rambursabile sau nerambursabile, beneficiază de la data intrării în vigoare a prezentei legi de o majorare a salariului de bază cu până la 75%, iar începând cu 1 ianuarie 2011, în locul majorării de până la 75%, de o majorare de până la 25 de clase de salarizare suplimentare aplicată la salariul de bază lunar, proporțional cu timpul efectiv alocat realizării activităților pentru fiecare proiect, indiferent de numărul de proiecte în care este implicat, fără a depăși durata maximă a timpului de lucru prevăzută de normele legale în vigoare și fără a depăși în total numărul maxim de clase de salarizare prevăzut la art. 10 alin. (2)".

O altă normă de drept intern apreciată de completul de judecată ca fiind relevantă pentru analiză este cea cuprinsă în art. 34 alin. 7 din Legea 284/2010, care prevede că: „Procentul de majorare salarială prevăzut la alin. (1) se acordă de la data semnării contractului/acordului/ordinului de finanțare de către părțile contractante, respectiv instituția beneficiară și autoritatea finanțatoare, de la data intrării în vigoare a prezentului articol."

Deși pe rolul Curții de Apel Suceava sunt în curs de soluționare în etapa procesuală a apelului mai multe dosare cu cauze similare, până în prezent doar două complete de judecată au pronunțat soluții în astfel de dosare, respingând apelurile reclamantilor ca nefondate.

4. În urma consultării jurisprudenței naționale, completul de judecată investit cu soluționarea prezentului apel a constatat că această jurisprudență are un caracter neunitar, chestiunea de drept în discuție primind dezlegări diferite.

Astfel, unele instanțe au considerat că dispozițiile art.34 alin. 1 din Legea 284/2010 nu se aplică reclamanților pentru contractele de finanțare încheiate anterior intrării în vigoare a acestei legi față de dispozițiile art. 34 alin. 7 din același act normativ(sentința civilă nr. 1038 din 7 iunie 2012 a Tribunalului Călărași, irevocabilă prin respingerea recursului de către Curtea de Apel București.

Alte instanțe, au apreciat că, împrejurarea că, prin deciziile contestate, pârâtul a hotărât aplicarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 284/2010 începând cu data de 1.02.2012 nu poate fi considerată o aplicare retroactivă a acestei legi, întrucât perioada în care pârâtul a dat eficiență acestei modalități de salarizare a reclamanților prevăzută de Legea 284/2010 se situează după data intrării ei în vigoare (decizia nr. 63 din 20 februarie 2014 a Curții de Apel Suceava pronunțată în dosarul 2530/40/2013 și decizia nr. 30 din 4 februarie 2014 a Curții de Apel Suceava pronunțată în dosar nr. 2508/40/2013).

5. Completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță consideră că problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări este susceptibilă de interpretări diferite, întrucât din cuprinsul art. 34 alin. 7 din Legea 284/2010 nu rezultă cu claritate dacă dispozițiile art. 34 alin. 1 se aplică și drepturilor salariale ale personalului angajat în baza contractelor de finanțare încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 284/2010.

Opinia instanței este că textul art. 34 alin. 7 nu prevede în mod expres că dispozițiile Legii 284/2010 nu se aplică în ceea ce privește contractele de finanțare încheiate anterior intrării sale în vigoare ci fixează momentul de la care se acordă drepturile salariale stabilite în conformitate cu dispozițiile Legii 284/2010, acesta fiind cel al încheierii contractelor de finanțare. Practic pentru contractele încheiate ulterior intrării în vigoare a Legii 284/2010, data acordării drepturilor salariale este cea a încheierii contractelor de finanțare. Pentru contractele de finanțare încheiate anterior intrării în vigoare a dispozițiilor Legii 284/2010, desigur că stabilirea drepturilor salariale în conformitate cu dispozițiile acestui act normativ nu se poate realiza de la data încheierii contractelor de finanțare, întrucât în acest fel s-ar încălca principiul neretroactivității legii civile. Însă aceasta nu înseamnă că personalului angajat în baza unor contracte de finanțare încheiate anterior intrării în vigoare a dispozițiilor Legii 284/2010 nu i se aplică dispozițiile acestui act normativ în ceea ce privește salarizarea pentru munca prestată în perioada ulterioară intrării în vigoare a dispozițiilor Legii 284/2010. Și aceasta întrucât art. 1 alin. 2 din Legea 284/2010 prevede ca regulă generală că drepturile salariale ale personalului ce intră în sfera sa de reglementare sunt în mod exclusiv reglementate de acest act normativ, iar în ceea ce privește personalul angajat în baza contractelor de finanțare încheiate anterior intrării în vigoare a dispozițiilor Legii 284/2010 nu se prevede în mod expres că ar fi exceptat de la aplicarea dispozițiilor acestui act normativ. Ori, Curtea Constituțională a statuat prin decizia nr. 458 din 2011

decembrie 2003 și 784 din 3 iunie 2010 că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi...”

În temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 2 din Noul Cod de procedură civilă urmează a se dispune suspendarea prezentei cauze până la pronunțarea soluției de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

**Pentru aceste considerente,
În numele legii,**

DISPUNE :

Respinge cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la problema încălcării art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului în condițiile în care creanța este definitiv stabilită în integralitatea ei printr-o sumă globală prevăzută în clauza contractuală din contractele de muncă, sumă care reprezintă prețul activității de implementare a proiectului.

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept :

Cum se aplică dispozițiile art. 34 al. 1 din Legea nr. 284/2010 în corelare cu cele ale art. 34 al. 7 din același act normativ, respectiv dacă acestea se aplică și în ceea ce privește drepturile salariale ale personalului angajat în baza contractelor de finanțare în derulare, încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 284/2010.

Dispune înaintarea prezentei încheieri la care se atașează următoarele înscrisuri, conform cu originalul : practică judiciară la nivelul Secției I civilă a Curții de Apel Suceava cu privire la chestiunea de drept dedusă judecății, sentința civilă nr. 1038 din 7 iunie 2012 a Tribunalului Călărași, irevocabilă, care atestă existența unei practici neunitare la nivelul instanțelor cu privire la această chestiune de drept, extras de pe portalul Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la îndeplinirea condiției de noutate a problemei de drept dedusă judecății, cererea de chemare în judecată din prezenta cauză, sentința civilă nr. 1292 din 26.09.2013 pronunțată în primă instanță de Tribunalul Botoșani, cererea de apel, cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri preliminare formulată de reclamant.

Suspendă judecata cauzei conform prevederilor art. 520 al. 2 Cod procedură civilă până la pronunțarea soluției cu privire la dezlegarea în drept a chestiunii cu care a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică din 27 martie 2014.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Red. C.G.
Tehnored. M.D.
2 ex./31.03.2014

